

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164269552/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Hvis jeg havde taget pigen med kærlighed, vilde hun ha faret mig om halsen og siden beskyldt mig for vold. Hvis jeg havde taget karlen med kærlighed, så vilde også han ha taget mig om halsen, næmlig for at kvæle mig.

Jeg tænker ikke på den verdslige kærlighed — — —

Af kærlighed kender de to ingen anden. Nej, jeg har kun gjort, hvad Gud selv har gjort. Han har også undertiden taget sig af udskud, holdt det under sin hånd og sit blik, og så snart han lod sin hånd synke og så efter noget andet, var det udskud igen. Se jeg har nu to andre gående på min gård, en karl og en pige; de er allerede tæmmede, og i løbet af et par år vil de være bedre mennesker, men jeg ved nu, det vil gå dem, som det gik de to første. Jeg vil ikke mere; jeg vil slippe dem løs endnu i eftermiddag, måske blir de så mindre slemme. Jeg vil gøre det samme, som Gud nu gør.

Henrik, du bespottet Gud.

Jeg ser Gud. Med fast hånd og ufravendt blik kan mennesker holdes i ave, men så, siger Gud, er de ikke mennesker, men mine husdyr. Blinker jeg et øjeblik, siger Gud, så blir de til vilde dyr. — Men Gud har taget sin hånd til sig, og han lar menneskene regere sig selv. Heldigvis sker der så mange ulykker, at den troende, der har brug for at tale om Guds straffedom, har rigeligt stof at ta af; det kan den troende være glad for; han vil blive gladere, efter som tiden går.

Hvor har du disse talegaver fra?

Jeg har dem i alt fald. Jeg er klogere end andre; jeg kan ikke blive vred eller bange, jeg kan ikke føle nag eller skuffelse; jeg kan ikke komme til at ryste af for høj spænding eller for dyb slappelse. Derfor har jeg magt.